Királyhelmeci Szövétnek

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYÜLEKEZTEK LAPJA
2004/1

Égjen jól a szövétnek…

Másodszor gyújtottuk meg. Isten kegyelméből másodszor jelenik meg a gyülekezeti tájékoztató, a Királyhelmeci Szövétnek. Hálásak vagyunk Istennek, hogy ismét közreadhatjuk gyülekezeteink életérõl szóló tájékoztatót, amelyben híveink egyrészt a gyülekezetben történt eseményekrõl olvashatnak, másrészt pedig igei útmutatást, lelki eligazítást és táplálékot kapnak az üdvtörténet szempontjából éppen aktuális ünnepek megünnepléséhez.

Égjen jól a szövétnek! Valóban nagyon erõsen kell égnie, világítania. Most, amikor Krisztus megáldoztatásának és feltámadásának emlékünnepére, tehát nagypéntekre és húsvétra készülünk, nagyon fényesen kell világítania a szövétneknek, hiszen a keresztyén ember életében talán éppen a feltámadás az a kõ, amelybe a legtöbben belebotlanak. Azt még csak elfogadják, hogy Jézust keresztre feszítették, meghalt és eltemették, de hogy fel is támadt, kijött a sírból és él, hogy feltámadásával gyõzött a halál felett, azt már nehezen hiszik el. Annál is inkább, mivel a halál pusztító erejével és hatalmával szinte naponként találkozunk, szembesülünk.

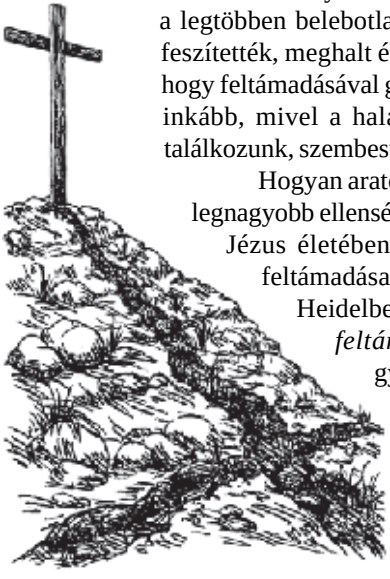

Hogyan aratott hát Jézus diadalt a halál felett, hogyan gyõzte le a mi legnagyobb ellenségünket? A válasz csupán ennyi: feltámadásával. Tudjuk, Jézus életében minden a mi üdvösségünkért történt és ugyanúgy feltámadása is a mi lelkünknek hasznára válik. Kérdezhetjük is a Heidelbergi Káté 45. kérdésével**:** *Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?* A válasz a nagy apostol, Pál tanításában gyökerezik: *Elõször: feltámadásával a halált meggyõzte, hogy minket részeseivé tehessen annak az igazságnak, melyet halálával szerzett. Másodszor: Az Õ ereje minket is új életre támaszt. Harmadszor: Krisztus feltámadása a mi dicsõséges feltámadásunk-nak bizonyos záloga.*

Dömötör Tibor

H ú s v é t

Emberi sors, végzetes tévedés
Halottak között keresni az élõt
Lelket tagadó gyilkos kétkedés
Mely a halálba küld minden földön élõt.

Ez a mi sorsunk, ez a mi bajunk,
Csak azt látjuk amit elér a szemünk
Csak azt tudjuk mit felfog az agyunk
Csak azt hisszük amit megfog a kezünk.

Isteni csoda, szent elrendelés
Erõ, mely átjár halottat és élõt
Lelkeket mentõ megdicsõülés
Mely életre kelt minden istenfélõt.

Ez a mi jövõnk, ez a mi hitünk,
Többet tudni, mint mit felfog az agyunk
Messzebbre nezni, mint lát szemünk
Hinni és hirdetni, hogy: Feltámadunk!

Elsõ hasznunk tehát az, hogy egészen nyilvánvalóvá lett általa a halál meggyõzése. Mit jelentett ez például az akkori tanítványok életében? A kereszthalál pillanatában a tanítványok egészen elcsüggedtek és hiába jelentette meg Jézus nekik elõre azt, hogy mit kell neki elszenvednie, semmire sem emlékeztek többé. Amikor azonban meglátták a nyitott sírt, amikor megbizonyosodtak afelõl, hogy Jézus valóban feltámadt, hogy él, akkor feléledt bennük az új élet reménysége, akkor felelevenedtek bennük a Mester elfelejtett szavai.

Mi is sokat kételkedünk, mi is sok mindent elfelejtünk. Szeretünk a lelki élet dolgai felõl egészen kézzelfogható módon megbizonyosodni. Krisztus feltámadása a tanítványok számára ilyen megbizonyosodás volt. Bizonyosságra, megbizonyosodásra van szükségük a Krisztus követõinek ma is. A keresztyén ember úgy tud személy szerint megbizonyosodott ember lenni, ha õ maga elmegy a sírhoz. A tanítványok még egymásnak sem akartak hinni, nem akartak hinni az asszonyoknak, Tamás nem akart hinni a tizenegynek, de amikor a feltámadott Krisztussal személy szerint találkoztak, akkor hittek. Ahogy Tamás a Krisztussal való találkozás pillanatában felkiáltott, úgy kell nekünk is a feltámadott Úrral való találkozásunk pillanatában felkiáltanunk: Én Uram és én Istenem!

Krisztus feltámadásának másik haszna abban van, hogy Õ ezáltal minket is új életre támaszt fel. Krisztus halála, eltemettetése és feltámadása példája annak, hogy van feltámadás, van örökélet. Milyen jó, ha mi ezzel a bizonyossággal futhatjuk meg az elõttünk levõ pályát, és milyen jó, hogyha Pál apostollal együtt elmondhatjuk: Tudjuk, hogy a mi küzdelmünk nem hiábavaló, tudjuk, hogy Isten a nála letett kincsünket megõrzi ama napra, tudjuk, hogy eltétetett nekünk az igazság koronája.

Krisztus feltámadásának harmadik haszna számunkra az, hogy feltámadása a mi dicsõséges feltámadásunknak is bizonyos záloga. A zálog valami biztosíték. És Krisztus feltámadása számunkra zálog, a mi dicsõséges feltámadásunknak a záloga. Fogalmazhatnánk úgy is, hogy Isten zálogházában egyetlen zálog van: Krisztus. De ez az egy zálog mindenért kárpótol bennünket, erre a zálogra Isten lelki ajándékokat korlátlan mennyiségben bocsát rendelkezésünkre itt a földi életben, odaát pedig örökélet jár érte, együttörvendezés a mi Urunkkal a mennyben.

-lr-

Ravasz László: GONDOLATOK

…És Jézus a kereszten szomjazik. Az örök adakozó, az ajándékszóró, a bõ és örök forrás, szomjazik, hogy néha-néha csupa és egyetlen kérés, félelmes isteni igény, örök óriás követelés lehessen. Emberségének minden árvasága, éhsége, kínja csak e kérés súlyát növeli: „szomjúhozom”, hogy e hegyeket omlasztó nyögésbõl kiérezzük, hogy mireánk szomjazik… Maga Isten eped benne – értünk.

Ha feltámadtatok a Krisztussal...

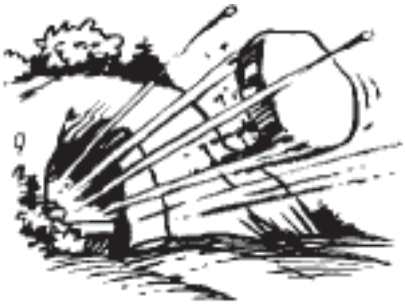

Ha feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van… (Kol 3,1)

Megszoktuk azt, hogy nagypénteken Jézus haláláról, húsvétkor Krisztus feltámadásáról hallunk. Itt azonban Pál apostol a mi halálunkról és a mi feltámadásunkról ír. Ezzel bevonja a kolosséi gyülekezet tagjait és minket is a húsvéti eseménybe. Ebbõl megérthetjük, hogy Krisztus halála és feltámadása értünk is történik. Következményei vannak, amelyek egész életünkre kihatnak.

Az is nyilvánvaló Pál apostol szavából, hogy a Krisztusban való feltámadásunk nem testi halálunk után kezdõdik, hanem már most. „Ha feltámadtatok a Krisztussal." Ez a feltámadás azt jelenti, hogy õk Krisztusban valami egészen újat kezdtek. Mint ahogy a tékozló fiú egész megváltozott életére is csak azt lehetett mondani: „Ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott" (Lk 15,24). Ezt a Krisztusban való feltámadást megelõzi a Krisztusban való meghalás. Meghalás a bûnnek, az ó-embernek. Ez a „he pedig" arra utal, hogy a Krisztusban való új kezdet nem természetes, nem megától értetõdõ. Az alapvetõ kérdés tehát az, hogy meghaltunk-e már Krisztusban a bûnnek és feltámadtunk-e már Krisztussal új életre? Ha igen, akkor ennek egész életünkre kiható következménye lesz.

Más lesz a nézőpontunk. „Az odafelvelókat keressétek", ez nem azt jelenti, hogy álmodozókká leszünk és elfordulunk a mindennapi élet feladataitól, hanem azt, hogy azokat Isten világosságában látjuk. Krisztus győzelme felõl nézhetjük a magunk küzdelmeit. A Krisztusban feltámadott ember és gyülekezet a földi valóságon túl, a mennyei valóságot is látja, és beszámítja életébe.

Más lesz a küzdőterünk. Az „új életben" való járás elõtt a magunk bûne nem zavar minket, a másoké annál inkább. Ezért mindig egymással hadakozunk. Most azonban kiderül, hogy az igazi küzdõtér bennünk van. Elsõsorban a magunkban levõ rosszal vesszük fel a harcot. Kemény küzdelem ez. És mindvégig tart. Ahol a feltámadott Krisztus az Úr, ott tisztul a szív.

Más lesz az emberekkel való kapcsolatunk. A kolossébeliek tudták azt, hogy milyen nagy ellentét van zsidók és görögök között. De azt is megtanulták, hogy Krisztusban nincs többé görög és zsidó, szolga és szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus. Õbenne a másik ember nem ellenség, hanem felebarát; nem utunkba álló akadály, hanem feladat; nem bosszút forralunk ellene, hanem megbocsátunk neki. „Miképpen a Krisztus is nekünk." Õ ad ehhez erõt. Õ a kezdeményezõ, mi elfogadjuk, és továbbadjuk mindezt.

Más lesz életünk tartalma. Istennek békessége, Krisztusnak beszéde lakik az Úrban feltámadott ember szívében. Életének nemcsak egy kis része, hanem egyre inkább az egésze Isten uralma alá kerül. Van valami magával ragadó abban, ahogy errõl Pál apostol beszél. Az derül ki ebbõl, hogy öröm ilyen új életben járni és a gyülekezet tagjának lenni.

Molnár Miklós

KOINONIA

Koinonia, hogy mit is jelent ez a görög szó? Leginkább a közösség szóval lehetne visszaadni az értelmét. Az Ószövetségben a közösség elsősorban Izraelnek, mint Isten népének a közösségét jelentette, amelyben az egyéneket a közös törzs, a közös nyelv, a közös kultusz, hagyomány és törvény kötötte egybe. Az ilyen közösségek tagjai egymást védték, viszont a közösségen belül az egyénnek a vétke az egész közösségre kihatott. Ez az ősi közösségtudat részben még az Újszövetségben is megmaradt, hiszen egész háznépeket kereszteltek meg (ApCsel 16,15; 18,8). Koinonia volt az az asztalközösség is, amit Jézus tanítványaival és a bűnösökkel gyakorolt. Azonban az elmondottak mellett azt kell mondanunk, hogy a közösség, a koinonia legmagasabb és leglényegesebb formája az az Istennel, ill. Krisztussal való közösség. Tehát a koinonián belül mind emberekkel, mind pedig az Istennel belső közösségünk van. Ez a magasabb rendű közösségi forma – ami az Ószövetségben még ismeretlen – Krisztus által valósult meg. A hívők – Krisztusban – egy családot alkotnak, akik egymásnak testvérei. Leginkább az úrvacsorában és az imádságban lehet megélni ezt a közösséget, de koinoniában élhetünk egymással a mindennapjainkban is. Úgy is mondhatnánk, hogy a koinonia nem más, mint részesedés a közös tevékenységben.

Az előbbi pár sorban elmondottak ismeretében adtuk a koinonia nevet az elmúlt év végén (2003. 12. 22.) hivatalosan bejegyeztetett non-profit szervezetnek. A Koinonia n.f. szervezetet a gyülekezeti tagok hozták létre azzal a céllal, hogy a gyülekezetre háruló terhek vállalásában segítsen, és hogy hozzájáruljon egy igazi közösség kialakításához. Az alapító okirat szerint e szervezet tevékenységi köre: szellemi, lelki értékek védelme; az egyházi életben a hagyományok megőrzése; a művelődés támogatása; szociális szolgálatok végzése különös tekintettel az öregekre és a rászorulókra. Továbbá a szervezet tevékenységéhez tartozik még: kiadványok megjelentetése és terjesztése, előadások megszervezése és ifjúsági programok rendezése. A szervezetet adományokból, támogatásokból kívánjuk működtetni. A befolyt támogatásoktól függ, hogy tevékenységét milyen mértékben tudja majd ellátni, milyen mértékben tud a gyülekezeti munka hatékonyabbá tételében segédkezni. Éppen ezért már most felhívjuk minden adózó figyelmét arra, hogy a jövő évtől kezdődően adójuk 1 ill. 2 százalékát mind a magán, mind pedig a jogi személyek felkínálhatják a Királyhelmeci Református Gyülekezet mellett működő Koinonia n.f. szervezet javára. Gondoljunk mostantól e szervezettel is, s imádságainkban is hordozzuk azt, hogy minél hatékonyabban működhessen, hogy minél nagyobb munkát fejthessen ki a gyülekezetben és a világban egyaránt, hogy mind többen és többen tudhassák magukénak Pál apostolnak szavait: *Hű az Isten, ki elhívott titeket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre.* (1Kor 1,9)

Serkenj föl...

Szomorú, szinte már általános, hogy az emberek nem szeretnek lelki dolgokért komoly munkát és igazi erõfeszítést végezni. Évek óta csodálkozom azon, és nem találok magyarázatot, hogy az emberek készek és hajlandók a mindennapi kenyerükért, lakásukért, ruházatukért, földi szükségleteikért sokszor éjt nappallá téve harcolni, dolgozni, fáradozni, ugyanakkor ha csak egy órát kell is rászánni arra, hogy lelkük ügyét elõbbre vigyék, azt mondják: ez már sok. Naponként tapasztalhatjuk, hogy ez a könnyelmûség erõsen beleívódott az emberek gondolkodásába. Aránytalanul kevés idõt és fáradtságot szentelünk a legkomolyabb dolgoknak. Igaz, az élet egyik nehéz feladata, hogy dolgaink helyes arányban menjenek. Nehéz megtalálni a helyes arányt a földi és a szellemi, a testi és a lelki munkánk között. És nem az a baj, hogy túl sokat foglalkozunk az anyagi dolgokkal, hanem az, hogy túl keveset a lelkiekkel. Éppen ezért komoly figyelmeztetés számunkra, hogy nem lehet a lelki dolgokat és a lelkünk ügyét könnyen venni. Korunk sem rosszabb, mint az elõzõk voltak, csak korunk emberének is el kell kezdeni mielõbb az igazság keresését. De mi az igazság? Tudjuk vannak – szektás felfogás –, akik azt mondják, hogy õk az „igazság mellett” vannak. De mennyire messze az igazságtól vagy mennyire közel ahhoz?

A mi református keresztyén hitünk szerint – a Biblia alapján – aki a Krisztusban van, új teremtés az. Tehát aki a Krisztusban van, az igazságban van. A hivõ ember tudja, hogy Isten maga keresett meg minket az Õ Szent Fiában az Úr Jézus Krisztusban. „Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én magam keresem meg nyájamat, és magam tudakozódom utána. Miképpen a pásztor tudakozódik nyája után, a mely napon ott áll elszéledt juhai között. Így tudakozódom nyájam után, és kiszabadítom õket minden helyrõl, a hova szétszóródtak a felhõnek s borúnak napján.” (Ez 34,11-12)

Mi református keresztyén emberek reménységünket az egyedüli igaz Istenbe vetettük és az õ Szent Fiába a Jézus Krisztusba a Szentlélekkel egyetemben. Mert reménységben tartatunk meg hit által és ez nem tõletek van – mondja Pál apostol –, Isten ajándéka ez. A reménység valóban Isten ajándéka, és azzal mindig megajándékozza az embert. Egy 94. életévében járó, a második világháború utáni hadifogság borzalmait megtapasztaló ember beszélte, hogy a fogságban milyen nagy hittel, buzgón, és szívükben élõ reménységgel tudták énekelni: Egyedüli reményem ó Isten csak Te vagy…

A reménységnek az a jellemzõje, hogy egyedüli, mert ha másban is reménykedünk, az már nem egyedüli. Isten azt akarja, hogy reménységünk csak Õbenne legyen. Lehet sok mindenünk, lehetnek földi kincseink, de ha nincs Istenünk, vagy Istenben reménységünk, semmink sincs. Istenben azonban mindenünk van. Van Krisztusunk, van életünk. *Azért serkenj fel aki aluszol, és támadj fel a halálból és felragyog tenéked a Krisztus. (Ef 5,14)*

Bányácski Béla

VÁSÁROLJON TÉGLAJEGYET!!!

TÉGLAJEGY

A KIRÁLYHELMECI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
GYÜLEKEZETI HÁZÁNAK ÉPÍTÉSÉRE
A. D. 2004

☐ Sk
értékben

Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti az Isten”. /2Kor 9,7/

Kedves Testvéreim!

Bizonyára sokan tudják, hogy õsszel elkészültünk a gyülekezeti ház alapozásával és a munkálatokat Istenünk segítségével rövidesen szeretnénk folytatni. Ezért hírdetjük most meg az erre a célra való adakozást. A presbitérium határozata értelmében ún. „téglajegyeket” készítettünk és a gyülekezeti házra céladományként adományozott összeg ellenében figyelmességként a megfelelõ összegben „téglajegyet” adunk. Hirdethetnénk úgy is, hogy „vásároljanak téglajegyeket”, ezzel is támogatva a gyülekezeti ház építését. Lehet, sokan talán jelentéktelennek tartják ezt a figyelmességet ill. értéktelennek tartják ezeket a jegyeket, azonban tudni kell azt, hogy ezeknek a jegyeknek bizonyos idõ elteltével és remélhetõleg gyermekeink és unokáink számára lesz majd eszmei és erkölcsi értéke, akik egyszer kezükbe véve ezeket a téglajegyeket örvendezhetnek és hálát adhatnak Istennek, hogy szüleik, nagyszüleik, vagy dédszüleik hozzájárultak ahhoz, hogy felépüljön ez a gyülekezeti ház, mert az nekik is és õérettük is épül, de elsõsorban Istenünk dicsõségére. Amint már többször hangsúlyoztuk, célunk, hogy erõsödjön a gyülekezeti munka, elmélyüljön a hitélet és az Isten országa terjedjen és növekedjen bennünk, általunk, mert ez a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak a megjelenését!

www.mojweb.sk/reformatus

Örömmel adjuk hírül, hogy elkészült gyülekezetünk honlapja, így már egy pár hete az Interneten is olvashatnak a királyhelmeci, valamint a pólyán-szolnocskai református gyülekezetekrõl. Talán vannak, akik feleslegesnek tartanák azt, hogy a mi gyülekezeteinkrõl a világhálón is olvashassanak, s talán joggal mondanák, hogy aki akar, az úgyis eljön a templomba, e nélkül is keresi a gyülekezetet. Az így vélekedõnek részben talán igaza is lenne, azonban látnunk kell azt, hogy a számítástechnika rohamos fejlõdése következtében az internet a kommunikáció egyik fontos eszközévé vált. Az elõrejelzések szerint tíz év múlva (ilyen rohamos fejlõdés mellett) az Európában élõ emberek 50%-a használni fogja a világhálót szórakozásra, információszerzésre, vásárlásra, ügyek intézésére. Éppen ezért már most el kell gondolkodni egyházunknak azon, hogy miként tudnánk kihasználni ezt az új tömegkommunikációs eszközt, hogy miként tudnánk a világhálót is felhasználni az evangélium továbbadására, emberekhez való eljuttatására. Az egyik református portál mottójaként ez olvasható: *A most felnövekvő generáció, már az Istent is a neten fogja keresni.* Éppen ezért kell nekünk is hírt adni magunkról, ezért készítettük el a gyülekezet honlapját, ezért kínáljuk ezt a módját is a gyülekezeteinkrõl való híradásnak.

A honlap egy ingyenes szerverre került fel, s szeretnénk folyamatosan bõvíteni. Információt találhatunk a gyülekezet alkalmairól, jelenlegi adatairól, presbitériumáról. Mind a királyhelmeci, mind pedig a pólyán-szolnocskai gyülekezetek történetének rövid leírásait is megtaláljuk. Információt kaphatunk a gyülekezet mellett mûködõ Koinonia non-profit szervezetrõl, és a Királyhelmeci Szövétnek megjelent számai is felkerülnek majd.

Reméljük, hogy honlapunkat minél többen megtalálják, és talán akadnak majd olyanok is, akik a világhálóra feltett információk által gyülekezetünket is keresni fogják.

A Krisztus iskolájában az tett csak el□haladást, aki mind a halál, mind a feltámadás napját örömmel tudja várni! Ne habozzunk azért az Úr eljövetelét, mint a legörvendetesebb dolgot, nemcsak könyörgéssel, hanem sírással és sóhajtozással is kívánni. Eljön ugyanis a mi Megváltónk, hogy a mindenféle bajoknak és nyomorúságoknak mérhetetlen örvényéb□l kiszabadítva, az életnek és az □ dics□ségének boldog örökségébe vezessen bennünket.

Kálvin János

GYERMEKEK GONDOLATAI

A hittanos gyermekek gondolati arról, hogy mit jelent számukra nagypéntek ill. húsvét:

- Nagypéntek – számomra ez a nap a szabadítást és a kegyelmet jelenti, hiszen Krisztus ezen a napon szabadított meg minket.

-Húsvét számomra megbizonyosodás abban, hogy Jézus igazán meghalt értünk és hogy feltámadt és ezért tudom, hogy örökre velem van.

- Húsvét Jézus feltámadása a nagypéntek Jézus halála.

- Nagypéntek számomra azt jelenti, hogy készülõdök a húsvétra. Verset tanulok és kölnit veszek. Megemlékezek Istenrõl. Templomba megyek és imádkozok, mivel ezen a napon keresztre feszítették Jézust.

- Húsvét számomra azt jelenti, hogy elmegyek apuval öntözködni. Szintén templomba megyek. Olvasok a Bibliából. Aztán imádkozok és megpihenek, alszok.

- Jézus feltámadása számomra boldogságot jelent, mert örülök annak, hogy az örök életnek és a mennyországnak bizonyítéka van. Talán ha Jézus feltámadását nem látták volna, sokkal kevesebb lenne a hívõ ember.

- Nagypénteken halt meg Jézus. Ennek már manapság az emberek nem tulajdonítanak nagy jelentõséget. A húsvét inkább arról szól, hogy a fiúk járnak öntözködni és nem az eszmei értékrõl. Ma már senki nem arra gondol, hogy mi is ennek az ünnepnek a jelentõsége. Számomra is inkább arról szól, hogy jönnek a locsolók, de a locsolóversek között olyan is akad, amiben igazán ki van fejezve egy pár szóval ennek az ünnepnek a valódi jelentõsége. Ilyenkor jut eszembe, mit is jelent ez az ünnep valójában.

Istentiszteleti alkalmak a húsvéti ünnepkörben

Április 4 - Virágvasárnap
9:30 - Pólyán
10:30 - Királyhelmec
15:00 - Királyhelmec

Aprilis 5 - Bûnbánati istentisztelet I.
18:30 - Királyhelmec

Aprilis 6 - Bûnbánati istentisztelet II.
18:30 - Királyhelmec

Aprilis 7 - Bûnbánati istentisztelet III.
18:30 - Királyhelmec

Április 8 - Bûnbánati istentisztelet IV.
18:30 - Királyhelmec

Április 9 - Nagypéntek
9:00 - Pólyán
10:30 - Királyhelmec
15:00 - Királyhelmec

Április 10 - Bûnbánati istentisztelet V.
18:30 - Királyhelmec

Április 11 - Húsvét I. napja
9:00 - Pólyán, úrvacsoraosztással
10:30 - Királyhelmec, úrvacsoraosztással
14:00 - Pólyán
15:00 - Királyhelmec

Április 12 - Húsvét II. napja
9:30 - Pólyán
10:30 - Királyhelmec
13:30 - Szolnocska
15:00 - Királyhelmec

A betegek és idõsek részére háznál is kiszolgáljuk az úrvacsorát. Az úrvacsorával élni kívánók igényüket jelezzék a lelkészi hivatalban.

Királyhelmeci Szövetnek
A királyhelmeci és a pólyán-szolnocskai református gyülekezetek lapja.
A lelkészi hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmec
Tel.: 056/ 63 219 72
E-mail: molnaristi@freemail.hu
http://www.mojweb.sk/reformatus
Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!